JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

YVES BOT

3 päivänä huhtikuuta 2008 [1]

1. Tällä ennakkoratkaisupyynnöllä Regeringsrätten (Ruotsi) pyrkii selvittämään, onko ruoanlaittoviinin sisältämää alkoholia pidettävä direktiivin 92/83/ETY [2] 20 artiklassa tarkoitettuna etyylialkoholina.

2. Tämän asian erikoisuus on se, että pääasian oikeudenkäynnissä asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että ruoanlaittoviinin sisältämää alkoholia on pidettävä tässä säännöksessä tarkoitettuna etyylialkoholina.

3. Asiassa nousee siis esiin kysymys oikeusriidan olemassaolosta ja näin ollen yhteisöjen tuomioistuimen toimivallasta lausua ennakkoratkaisukysymyksestä.

4. Esitän tässä ratkaisuehdotuksessa syyt, joiden vuoksi katson, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa lausua tästä ennakkoratkaisukysymyksestä.

1 – Alkuperäinen kieli: ranska.

2 – Alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19.10.1992 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 316, s. 21).

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A *Yhteisön säännöstö*

5. Direktiivillä 92/83 pyritään alkoholin ja alkoholituotteiden valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamiseen ja muun muassa sellaisten yhteisten määritelmien vahvistamiseen kaikille asianomaisille tuotteille, jotka perustuvat tämän direktiivin antamisajankohtana voimassa olleen yhdistetyn nimikkeistön määritelmiin. [3]

6. Direktiivin 92/83 20 artiklassa määritellään etyylialkoholi seuraavasti:

”– kaikki CN-[nimikkeisiin] 2207 ja 2208 [4] kuuluvat tuotteet, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2

3 – Ks. kyseisen direktiivin johdanto-osan toinen ja kolmas perustelukappale.

4 – Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 26.7.1991 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2587/91 (EYVL L 259, s. 1), jota sovellettiin direktiivin 92/83 voimaantulohetkellä 31.12.1992, mukaan yhdistetyn nimikkeistön tariffinimike 2207 vastasi ”denaturoimatonta etyylialkoholia, jonka alkoholipitoisuus on vähintään 80 tilavuusprosenttia; denaturoitua etyylialkoholia ja muita denaturoituja väkeviä alkoholijuomia”. Yhdistetyn nimikkeistön tariffinimike 2208 vastasi ”denaturoimatonta etyylialkoholia, jonka alkoholipitoisuus on pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkeviä alkoholijuomia, likööreja ja muita alkoholipitoisia juomia; alkoholipitoisia valmisteita (seokset), jollaisia käytetään juomien valmistukseen”.

tilavuusprosenttia, mukaan lukien tuotteet, jotka muodostavat osan muuhun yhdistetyn nimikkeistön ryhmään kuuluvasta tuotteesta,

– CN-[nimikkeisiin] 2204, 2205 ja 2206 [5] kuuluvat tuotteet, joiden todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 tilavuusprosenttia,

– tislatut alkoholijuomat, jotka voivat sisältää näitä tuotteita liuenneina. – –”

7. Lisäksi direktiivin 92/83 27 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla jäsenvaltioiden on vapautettava etyylialkoholia sisältävät tuotteet yhdenmukaistetusta valmisteverosta, kun näitä tuotteita käytetään ”sellaisinaan tai puolivalmisteiden ainesosina täytettyjen tai muiden elintarvikkeiden valmistukseen, jos alkoholipitoisuus on kulloinkin enintään 8,5 litraa puhdasta alkoholia 100 kilogrammassa suklaan valmistukseen tarkoitettua tuotetta ja enintään 5 litraa puhdasta alkoholia 100 kilogrammassa muiden tuotteiden valmistukseen tarkoitettua tuotetta”.

B *Kansallinen säännöstö*

8. Alkoholiverosta annetun ruotsalaislain (lagen om alkoholskatt), [6] jolla saatetaan direktiivi 92/83 osaksi kansallista oikeusjärjestystä, 1 §:n 1 momentissa säädetään, että alkoholin valmisteveroa on maksettava oluesta, viinistä ja muista käymisen avulla valmistetuista juomista, välituotteista sekä etyylialkoholista.

9. LAS:n 3 §:n nojalla valmisteveroa on maksettava viinistä, joka kuuluu CN-nimikkeisiin 2204 ja 2205, jos alkoholipitoisuus perustuu yksinomaan käymiseen ja ylittää tietyt mainitut prosenttimäärät.

10. LAS:n 6 §:n mukaan etyylialkoholin osalta valmisteveroa on maksettava tuotteista, jotka kuuluvat CN-nimikkeisiin 2207 ja 2208 ja joiden alkoholipitoisuus ylittää 1,2 tilavuusprosenttia, myös siinä tapauksessa, että ne ovat osa muuhun yhdistetyn nimikkeistön ryhmään kuuluvaa tuotetta.

5 – Nämä tariffinimikkeet vastaavat asetuksen N:o 2587/91 nojalla ”tuoreista rypäleistä valmistettua viiniä, myös väkevöityä viiniä; rypäleen puristemehua (grape must), muuta kuin nimikkeeseen 2009 kuuluvaa”, ”vermuttia ja muuta tuoreista viinirypäleistä valmistettua viiniä, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla” ja lopuksi ”muita käymisen avulla valmistettuja juomia (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoituksia sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoituksia, muualle kuulumattomia”.

6 – SFS 1994:1564 (jäljempänä LAS).

11. LAS:n 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetään kuitenkin, että valmisteveroa ei makseta tuotteista, joita käytetään sellaisinaan elintarvikkeissa tai puolivalmisteiden ainesosina täytettyjen tai muiden elintarvikkeiden valmistukseen, jos alkoholipitoisuus on kulloinkin enintään 8,5 litraa puhdasta alkoholia 100 kg:ssa suklaan valmistukseen tarkoitettua tuotetta ja enintään 5 litraa puhdasta alkoholia 100 kg:ssa muiden tuotteiden valmistukseen tarkoitettua tuotetta kohden.

II Tosiseikat ja pääasia

12. Gourmet Classic Ltd (jäljempänä Gourmet Classic) on englantilaisyritys, joka haluaa myydä ruoanlaittoviiniä ruotsalaismarkkinoilla.

13. Ennen tuotteensa myymistä Gourmet Classic pyysi Skatterättsnämndeniltä (Ruotsin keskusverolautakunta) ennakkotietoa (förhandsbesked), jotta tämä viranomainen vahvistaisi, että Gourmet Classicin ruoanlaittoviinistä ei kanneta valmisteveroa, koska sen mukaan tämä viini kuuluu direktiivin 92/83 27 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalaan.

14. Asianomainen ruoanlaittoviini on sekoitus, jossa on noin 40 prosenttia joko tavallista puna- tai valkoviiniä ja noin 60 prosenttia viiniä, josta on poistettu alkoholi ja johon on lisätty hieman suolaa. Tämän ruoanlaittoviinin alkoholipitoisuus on noin 4,8 litraa puhdasta alkoholia 100 kg:ssa valmista tuotetta.

15. HM Customs and Excise, Tariff and Statistical Office (Britannian veroviranomainen) ilmoitti Gourmet Classicille, että sen ruoanlaittoviini kuuluu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2103 9090 89.

16. Skatterättsnämndenissä käydyssä menettelyssä Skatteverket (Ruotsin verohallinto) esitti huomautuksensa ja väitti, että LAS:n 6 §:n nojalla Gourmet Classicin myymästä ruoanlaittoviinistä kannetaan alkoholiveroa, mutta totesi, että tämä sama tuote kuuluu LAS:n 7 §:n ensimmäisen momentin 5 kohdassa säädetyn vapautuksen soveltamisalaan.

17. Skatteverket katsoi näin ollen, että Gourmet Classicin myymästä ruoanlaittoviinistä ei pidä kantaa valmisteveroa.

18. Skatterättsnämnden antoi ennakkotietonsa Skatteverketin suosituksen mukaisesti.

19. Tämä jälkimmäinen valitti asiasta Regeringsrätteniin, jotta tämä vahvistaisi Skatterättsnämndenin ennakkotiedon. Gourmet

Classic toteaa, että se yhtyy niin ikään Skatterättsnämndenin ennakkotietoon.

20. Regeringsrätten katsoo, että voidakseen ratkaista asian, sen on saatava selvennyksiä sen päätelmän perusteltavuudesta, jonka mukaan ruoanlaittoviinin katsotaan sisältävän direktiivissä 92/83 tarkoitettua etyylialkoholia.

III Ennakkoratkaisukysymys

21. Regeringsrätten päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan kysymyksen:

”Onko ruoanlaittoviinin sisältämä alkoholi luokiteltava direktiivin [92/83] 20 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuksi etyylialkoholiksi?”

IV Asian tarkastelu

22. Yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa Euroopan yhteisöjen komissio katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen ei pidä lausua Regeringsrättenin esittämästä ennakkoratkaisukysymyksestä.

23. Komission mukaan se, että Skatteverket ei vaatinut ennakkoratkaisua pyytänyttä tuomioistuinta muuttamaan Skatterättsnämndenin antamaa ennakkotietoa vaan vahvistamaan sen, osoittaa, että pääasian asianosaisten välillä ei ole oikeusriitaa. Komissio toteaa myös, että asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että ruoanlaittoviini on vapautettu alkoholiverosta.

24. Komissio mainitsee asiassa Foglia 16.12.1981 annetun tuomion,[7] jossa yhteisöjen tuomioistuin vahvisti, että EY 234 artiklassa ei anneta sen tehtäväksi antaa neuvoa-antavia lausuntoja yleisluonteisista tai hypoteettisista kysymyksistä vaan myötävaikuttaa lainkäyttöön jäsenvaltioissa.[8]

25. Komissio viittaa edelleen edellä mainitussa asiassa Foglia annettuun tuomioon ja lisää, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata pääasiassa esitetyn kaltaiseen tulkintakysymykseen, koska asianosaiset ovat kehittäneet sitä koskevan oikeudenkäynnin keinotekoisesti, jotta yhteisöjen tuomioistuin antaisi ratkaisun sellaisiin yhteisön oikeutta koskeviin ongelmiin, jotka

7 – Asia 244/80 (Kok. 1981, s. 3045, Kok. Ep. VI, s. 251).
8 – 18 kohta.

eivät ole objektiivisesti tarpeellisia oikeusriidan ratkaisemiseksi.

26. Olen komission tavoin sitä mieltä, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Regeringsrättenin esittämään kysymykseen.

27. EY 234 artiklassa tarkoitettu menettely on yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisen yhteistyön väline. [9] Ennakkoratkaisupyynnön avulla kansallinen tuomioistuin, jolla on epäilyjä yhteisön säädöksen tulkinnasta, voi esittää kysymyksen yhteisöjen tuomioistuimelle, jotta tämä antaa ratkaisun, jota kansallinen tuomioistuin tarvitsee ratkaistakseen oikeusriidan.

28. Vaikka on totta, että EY 234 artiklan puitteissa kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, on arvioitava ennakkoratkaisukysymyksen tarpeellisuus ja merkityksellisyys, on kuitenkin niin, että yhteisöjen tuomioistuimen on tarvittaessa tutkittava toimivaltaisuutensa ja ne olosuhteet, joissa asia on saatettu sen käsiteltäväksi. [10]

29. Yhteisöjen tuomioistuin voi näin ollen joutua selvittämään, onko jäsenvaltion kansallinen tuomioistuin, [11] jonka käsiteltäväksi on saatettu asia [12] ja joka katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisu on tarpeen, jotta se voi antaa päätöksen asiassa, [13] esittänyt pyynnön.

30. Skatterättsnämndenissä käytävä menettely on erityinen menettely. Skatterättsnämndenin tehtävänä on antaa ennakkotietoja kysymyksistä, jotka koskevat muun muassa verovelvollisia heidän suhteissaan viranomaisiin, kun on kyse heidän verovelvollisuudestaan. [14] Kun verovelvollinen pyytää ennakkotietoa Skatterättsnämndeniltä, Skatteverketillä on mahdollisuus esittää huomautuksia, jotka koskevat asianomaisen toimen verotusta.

31. Skatterättsnämnden antaa tämän jälkeen ennakkotiedon tavasta, jolla sen käsiteltäväksi saatettu kysymys on ratkaistava tämän toimen verotuksen yhteydessä. Tästä ennakkotiedosta voidaan valittaa Regeringsrätteniin, ja valituksen tekijänä voi olla ennakkotiedon pyytäjä ja/tai Skatteverket. [15]

32. Edellä mainitussa asiassa Victoria Film antamassaan tuomiossa yhteisöjen

9 – Ks. mm. asia C-225/02, García Blanco, tuomio 20.1.2005 (Kok. 2005, s. I-523, 26 kohta).

10 – Ks. mm. yhdistetyt asiat C-422/93–C-424/93, Zabala Erasun ym., tuomio 15.6.1995 (Kok. 1995, s. I-1567, 13–17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

11 – Ks. mm. asia C-53/03, Syfait ym., tuomio 31.5.2005 (Kok. 2005, s. I-4609, 21 kohta).

12 – Ks. asia 338/85, Pardini, tuomio 21.4.1988 (Kok. 1988, s. 2041, 10 ja 11 kohta).

13 – Ks. em. yhdistetyt asiat Zabala Erasun ym., tuomion 28 ja 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; em. asia García Blanco, tuomion 27 ja 28 kohta; asia C-306/03, Salgado Alonso, tuomio 20.1.2005 (Kok. 2005, s. I-705, 41 ja 42 kohta) ja asia C-466/04, Acereda Herrera, tuomio 15.6.2006 (Kok. 2006, s. I-5341, 49 kohta).

14 – Ks. julkisasiamies Fennellyn ratkaisuehdotuksen 10 kohta asiassa C-134/97, Victoria Film, tuomio 12.11.1998 (Kok. 1998, s. I-7023).

15 – Idem.

tuomioistuin katsoi, että sillä ei ollut toimivaltaa lausua Skatterättsnämndenin esittämistä ennakkoratkaisukysymyksistä, koska tämän toiminta on pääasiassa hallinnollista, ja se muistutti, että kansalliset tuomioistuimet voivat pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua ainoastaan silloin, kun niissä on vireillä oikeusriita ja kun niissä vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on oikeusriidan ratkaiseminen tuomioistuimen päätöksellä. [16]

33. Yhteisöjen tuomioistuin lisäsi kuitenkin tässä samassa tuomiossa, että jos verovelvollinen tai Skatteverket hakee muutosta ennakkotietoon, voidaan katsoa, että Regeringsrätten tuomioistuimena, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, käyttää EY 234 artiklassa tarkoitettua tuomiovaltaa, jonka avulla valvotaan verovelvollista koskevan verotustoimen lainmukaisuutta. [17]

34. On siis täysin selvää, että Regeringsrätten on EY 234 artiklassa tarkoitettu kansallinen tuomioistuin.

35. Katson sen sijaan, että pääasiassa edellytys, joka koskee kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan oikeusriidan olemassaoloa, ei täyty.

36. Ensiksi on todettava, että sana oikeusriita (ranskaksi litige) määritellään riidaksi (contestation), joka ratkaistaan tuomioistuimessa, ja riita ymmärretään erimielisyydeksi. [18]

37. Seuraavaksi ja edelleen oikeusriidan olemassaoloa koskevan edellytyksen osalta yhteisöjen tuomioistuin on jo katsonut, että sillä ei ole toimivaltaa, kun asianosaiset ovat kehittäneet oikeusriidan keinotekoisesti, jotta yhteisöjen tuomioistuin antaisi neuvoa-antavan lausunnon yleisluonteisesta tai hypoteettisesta kysymyksestä, [19] tai kun pääasian kantajan vaatimukset on hyväksytty sen jälkeen, kun kansallinen tuomioistuin on esittänyt ennakkoratkaisukysymyksensä yhteisöjen tuomioistuimelle. [20]

38. Tällaisissa tapauksissa yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että todellista oikeusriitaa ei ollut tai että ennakkoratkaisupyyntöön johtanutta oikeusriitaa ei enää ollut, koska asianosaisten välillä ei ollut tai ei enää ollut riitaa.

39. Pääasiassa on kuitenkin kiistatonta, että kaikki osapuolet eli Gourmet Classic, Skatterättsnämnden ja Skatteverket ovat yksimielisiä annettavasta ratkaisusta.

16 – 14 ja 15 kohta.

17 – 18 ja 19 kohta. Ks. myös asia C-200/98, X ja Y, tuomio 18.11.1999 (Kok. 1999, s. I-8261, 16 ja 17 kohta).

18 – Ranskankielisen määritelmän ja termien osalta ks. *Le Petit Robert – Dictionnaire de la langue française*, Dictionnaires Le Robert, Paris, 2004.

19 – Ks. em. asia Foglia.

20 – Ks. em. asia García Blanco, tuomion 29–31 kohta.

40. Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmenee, että Gourmet Classic pyysi Skatterättsnämndeniltä vahvistusta siitä, että ruoanlaittoviinistä ei kanneta alkoholin valmisteveroa, koska se kuuluu Gourmet Classicin mukaan direktiivin 92/83 27 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, joka toistetaan LAS:n 7 §:n 1 momentin 5 kohdassa, säädettyjen vapautusten soveltamisalaan. [21]

41. Tässä asiassa Skatteverket väitti Skatterättsnämndenissä, että ruoanlaittoviiniin voidaan todellakin soveltaa tässä jälkimmäisessä säännöksessä säädettyä vapautusta. [22]

42. Lisäksi Skatterättsnämnden antoi ennakkotiedon, joka oli samansuuntainen kuin kahden asianosaisen huomautukset. [23]

43. Regeringsrätten lisäsi sitä paitsi ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tekemänsä päätöksen 22 kohdassa, että pääasian asianosaiset olivat yksimielisiä siitä, että alkoholin valmisteveroa ei tässä tapauksessa ole kannettava.

44. Näistä seikoista ilmenee selvästi, että asianosaiset eivät ole erimielisiä ja näin ollen että kansallisessa tuomioistuimessa ei ole vireillä oikeusriitaa.

45. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun Regeringsrätten tiedustelee yhteisöjen tuomioistuimelta kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevasta asiasta, joka koskee Skatterättsnämndenin ennakkotietoa. [24] Näissä aikaisemmissa asioissa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että sillä oli toimivalta lausua Regeringsrättenin esittämistä ennakkoratkaisukysymyksistä edellä mainitun Victoria Film -oikeuskäytäntönsä mukaisesti.

46. Kyseisissä asioissa Regeringsrättenin käsiteltäväksi oli saatettu valitus Skatterättsnämndenin ennakkotietoa *vastaan,* joten sitä oli pyydetty ratkaisemaan oikeusriita, jotta tuomioistuin voi tehdä päätöksen asiassa. [25]

47. Toisin kuin esillä olevassa asiassa Skatterättsnämndenin ennakkotieto oli riitautettu, mikä oli johtanut oikeusriitaan.

48. On toki niin, että asiassa Leclerc-Siplec 9.2.1995 antamassaan tuomiossa [26] yhteisöjen tuomioistuin totesi olevansa toimivaltainen, vaikka pääasian vastaaja oli esittänyt saman näkemyksen kuin kantaja. [27]

49. On kuitenkin huomattava, että edellä mainitussa asiassa Leclerc-Siplec pääasian oikeudenkäynnin alkaessa asianosaisten

21 – Ks. ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen 11 kohta.

22 – Ibidem, 12 kohta.

23 – Ibidem, 13 kohta.

24 – Ks. mm. asia C-111/05, Aktiebolaget NN, tuomio 29.3.2007 (Kok. 2007, s. I-2697) ja asia C-102/05, A ja B, määräys 10.5.2007 (Kok. 2007, s. I-3871).

25 – Kursivointi tässä.

26 – Asia C-412/93 (Kok. 1995, s. I-179).

27 – 3, 14 ja 15 kohta.

välillä oli todellinen riita. TF1 Publicité- ja M6 Publicité -yhtiöt olivat nimittäin kieltäytyneet lähettämästä mainosta polttoaineen jakelusta Leclerc-valintamyymälöissä. Maahantuojayritys Édouard Leclerc-Siplec oli näin ollen haastanut nämä kaksi yhtiötä Pariisin (Ranska) tribunal de commerceen. [28]

50. Esillä olevassa asiassa oikeudenkäynnin taustalla ei ole asianosaisten erimielisyys vaan vaatimus sellaisen ennakkotiedon vahvistamisesta, josta asianosaiset ovat yksimielisiä. Pääasian oikeudenkäynnissä on se erikoisuus, että Skatteverket voi tehdä Skatterättsnämndenin ennakkotiedosta valituksen Regeringrätteniin, vaikka tämän valituksen tarkoituksena olisi kyseisen ennakkotiedon vahvistaminen.

51. Esillä olevassa asiassa ei siis ole kyse fiktiivisestä tai keinotekoisesta riidasta, kuten edellä mainitussa asiassa Foglia annetussa tuomiossa tai asiassa Bacardi-Martini ja Cellier des Dauphins 21.1.2003 annetussa tuomiossa, [29] vaan ennakkotiedon vahvistamisvaatimuksesta ilman oikeusriitaa.

52. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin selittää lisäksi pyynnössään, että asia on saatettu sen käsiteltäväksi, jotta ”saataisiin prejudikaatti” kysymyksessä, joka koskee ruoanlaittoviinin vapauttamista valmisteveroista, ja jotta tämä kysymys olisi soveltamisalaltaan yleinen.

53. Toisin sanoen minun mielestäni tämä tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta neuvoa-antavaa lausuntoa.

54. Yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin täsmensi asiassa Meilicke 16.7.1992 antamassaan tuomiossa, [30] että yhteistyön henki, jonka on vallittava ennakkoratkaisumenettelyn yhteydessä, merkitsee sitä, että kansallinen tuomioistuin omalta osaltaan ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen tehtävän. [31] Tämä tehtävä ei ole neuvoa-antavien lausuntojen vaan sellaisten ratkaisujen antaminen, jotka ovat objektiivisesti tarpeellisia oikeusriidan tehokkaaksi ratkaisemiseksi. [32]

55. Mielestäni sillä, että yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta hyväksyttäisiin esillä olevan kaltaisessa asiassa, merkitsisi EY 234 artiklan tavoitteen muuttamista ja niiden edellytysten sivuuttamista, joiden mukaan asian saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tämän artiklan puitteissa edellyttää oikeusriidan olemassaoloa ja merkitsee, että ennakkoratkaisukysymys on perusteltu tarpeella saada ratkaisu todelliseen oikeusriitaan.

56. Lisään, että jopa olettaen, että Regeringsrätten omaksuu lopulta kannan, joka on ristiriidassa Skatterättsnämndenin ja pääasian asianosaisten kannan kanssa, Gourmet Classic voi tarvittaessa riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa päätöksen, jolla sille

28 – 2 ja 3 kohta.

29 – Asia C-318/00 (Kok. 2003, s. I-905).

30 – Asia C-83/91 (Kok. 1992, s. I-4871, Kok. Ep. XIII, s. I-107).

31 – 25 kohta.

32 – Em. asia Foglia, tuomion 18 ja 20 kohta.

määrätään tuontivero, ja tämä tuomioistuin voi todellisen oikeusriidan yhteydessä tiedustella yhteisöjen tuomioistuimelta direktiivin 92/83 20 artiklan laajuutta.

57. Edellä esitetyn perusteella katson, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole toimivaltaa lausua Regeringsrättenin esittämästä kysymyksestä.

V Ratkaisuehdotus

58. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että sillä ei ole toimivaltaa lausua Regeringsrättenin esittämästä ennakkoratkaisukysymyksestä.